ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನರಕಾರದ ಗ್ಯಾಂಟನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನರಕಾರದ ನಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚಿನಿಂದಲೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ನರಕಾರದಿಂದ ನಹಾಯಧನ ಪಡೆದು ಹಾನ್ಟಲನ್ನು ನಡೆನುವುದಾದರೆ ಅವರಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರನ್.—ನರಕಾರ ಗ್ಯಾಂಟು ಕೊಟ್ಟು ನಿಬಂಧನೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಹಣ ನಹಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ವೆರಿಫೈ ಮಾಡಿನುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಹಾನ್ಟಲನ್ನು ನಡೆನುವ ಕಡೆ ಅವರು ಅವರ ನಿಬಂಧನೆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್.—ಹಾನ್ಟಲಿಗೆ ನ್ಯೆಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಒಂದು ನಹಾಯವೇ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಗ್ಯಾಂಟು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನರಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಏದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರನ್.—ನರಕಾರದ ನಹಾಯ ಅದಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಬಹುದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಪಂಚೆ ಉಡುವರು, ಲುಂಗಿ ಉಡುವರು, ಜುಟ್ಟು ಬಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವರು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಿನಿದರೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ನಡೆನುವಾಗ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Affairs of the National Institute of Social Sciences—Statement of the Chief Minister

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣನ್ (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ).—ನಾನೊಂದು ಕಾರ್ ಅಟೇನ್‌ಷನ್ ನೋಟೀನ ಕಳಿನಿದ್ದೆ.' ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ನ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ನೋಷಿಯಲ್ ನ್ಟೆನ್ಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಇನ್‌ನ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಪೇಟ್ರನ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ನಡೆದಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಇರ್‌ರೆಗ್ಯುಲಾರಿಟೀನ್ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಡಿನ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟೇಷನ್ ಇದೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ನಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಉತ್ತರಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. 8 ಜನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಡಿನ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನರಕಾರ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಪ್ರಾಮಿನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲಿನಿ ನೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇ ಗೌಡ.—312ನೇ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಗಮನ ನೆಳೆಯಬೇಕು, ಕಾರ್‌ಅಟೆನ್‌ಷನ್ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಪೂರ್ಣ ಇತಿಹಾನ ಮುಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಇಂದು ನಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೆಲನದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. 15 ಹುಡುಗರು ನರಕಾರವೇ ಈ ನಂನ್ಥೆಯನ್ನು ವಹಿನಿಕೊಂಡು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಪುನ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವರನ್ನು ಡಿಬಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಇನ್‌ನ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿಗೆ ಬಹುಶಃ ನರಕಾರದ ಗ್ಯಾಂಟಿದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ನಲ 45 ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ವರ್ಷ ನಿಂತಿತ್ತು. ರೇಬರ್ ಕಮಿಷನರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗ್ಯಾಂಟು ಕೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿನಿ ಈಚೆಗೆ ರಿಲೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ನಮಚಾರವಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರತ್ಯುದ್ಭ ಪರಿನ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ನರಕಾರವೇ ಈ ಇನ್‌ನ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ವಹಿನಿಕೊಂಡು ಡೈರೆಕ್ಟರ ಕೆಲನ ಮುಂದುವರಿನಿ ನಮರ್ಪಕವಾದ ಚಾರಿತ್ಯವಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ತಾವಿದ್ದಾಗ ಅಡಳಿತ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಕೆ. ರಾಮು ರಾಯರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೆ. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿಗಳ ನಹೋದರರು. ಅಲ್ಲರುವ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಮನಸ್ತಾಪ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಷ್ಕರವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri M. S. KRISHNAN.—The Director has been dismissed. You know it better.

Sri D. DEVARAJ URS.—I will try to say something. But this is not the way to look at things. I do not think, as the Hon. Members know, that no institutions are run on helter and skelter manner and without any discipline.

As Hon. Member Sri M. S. Krishnan pointed out, this Institution has done good work in so far as producing the Diploma holders in Social Science is concerned, who are required for Labour Department as well as Industries. Madam Speaker there was a time when we used to send our boys outside the Mysore State to get this training because according to Labour Act every industry above a certain level, should have such labour officers and personnel officers and it is enjoined in the Act. To train them we used to send our boys to Calcutta and Madras. This is an Institution started by some private people and the patron and others were big men including General Cariappa. When it was started I was the Labour Minister in the year 1962. I was asked to take care of this Institution because it was good from the point of view of producing such Post-graduates.

2-30 P.M.

Then, for some time, this institution was working without any financial aid from the Government and at this stage, they approached the Government. I moved here at the State Government level and managed to give some grant of Rs. 20,000 or so. Then again, after a few years, I think, at one stage, the Government of Mysore has given about 50,000 Rs. And, again, we have released about 40,000 rupees. So, I think about four or five times, Government have aided this Institution. Every time, this institution was facing financial crisis, because the money that was paid in the form of grants by the Government was not sufficient to cover all the expenditure. This money, plus the fees that was collected from the boys and girls, who came to study, was pooled and that was spent. The Institution is run in a hired building. The rentals, as well as the estalishment and salary all these put together used to be more than what was given by way of grant and hardly any money was collected from outside. Nevertheless, the Institution was somehow limping and its work was being carried out. I was the President because, even after I left the Ministry, all of them wanted me to continue as the President. I did not want the Institution to die because there will be no other Institution and people will have to go to Calcutta and other places for this Course.

Then what happened was—it was alright in the beginning between the Secretary and the Director, there ensued a misunderstanding. Each was complaining against the other and affairs of the Institution were not very happy. Once or twice I tried my best to square up their quarrels and differences and in the interest of running the Institution they finally agreed to pull together. But every time, there was one thing noticed with the Director. Of course, he is supposed to be a good officer in the sense he was handling his subjects alright. But, I am sorry to say that this gentleman has, every time, taken the support of the students. He has mixed up the students with the problems of the Management. This is where things have really gone wrong. This gentleman was supposed to come here and to work without any salary ; it was with that understanding we had to take him, though he has not given it in writing. Many of the teachers there have gone on working without taking salary for six months. More or less voluntarily they worked. But when the money came by way of grant and other things, all the salary was being paid This time. it was again faced with financial difficulties. Since I became the Chief Minister, I said: ' I cannot any more be here as President ; you select anybody you like.' The Management told the Director : 'You had better go' because he was taking a thousand rupees a month. They said : ' We cannot afford this money ; The work you are turning out is hardly one or two hours in a week. For one or two hours, you are claiming a thousand rupees and we have come to know that you are working elsewhere.' So, they terminated his services. The boys started agitation. There was a Secretary who was, according to them, also responsible for doing mismanagement, and other things. They said : ' Let the Secretary also go'. The services of the Secretary were also terminated. These boys and girls in the Institution, I know for certain, are being instigated by the Director. He is goading them to sit and make satyagraha. One of their demands is that he must be taken back.

Again, they were having a lot of complaints against the Secretary. Then the Secretary was removed. One of the students came to me some days back. I told him : ' Look here, my dear young man, what is it you want ? You want the Institution to run. How are you concerned with the affairs of the Management ? You will have to worry yourself only if there. is any kind of deterioration in the standards maintained and if the teachers are lacking. If the tuition is not going on properly, then you have to worry. Otherwise, why are you so much worried about the Director whether it is this man or that man ?

One thing, I can assure you. There was a move since one year to request the Government to take over this Institution. Government cannot run the Institution, as you know. We cannot run this. The intention was that this would be ultimately handed over to the University of Bangalore. I have moved this matter not now, but since one

(SRI D. DEVARAJ URS)

year—even before I was in this position. I had moved the Vice-Chancellor and requested him whether it is possible to take the Institution to the fold of the University. He pointed out certain difficulties, in the sense that Rules would not permit the University to take over the privately-managed Institution like this. So, he suggested : 'You will have to first hand over the Institution to the Government and then Government should hand it over to the University. Otherwise, according to the Rules, it is not permissible for the University to straightaway take over the Management and affairs of this Institution. When I took up this office, I asked the Management to adopt a resolution to the effect that they would be willing to hand it over to the Government. I told this to the representative of the boys. I believe they have taken a resolution and it might have come to Government. We will examine it. Before taking over this Institution, the Secretary wanted to first study the assets and liabilities. They wanted to know where they would stand if they were to take over the management of the Institution. So, they were asking the Institution to prepare the Accounts. I do not know whether they have deputed any man ; I mean, whether some other Department is still handling it. I told them that there is some time lag in the process, and that, in the meanwhile, they should allow the Institution to run. I said : 'You should not go on indulging in Satyagraha. Needlessly you are doing it. I do not know for what purpose you are doing it. If it is for the sake of the Director, certainly we are not going to worry about it. You have no business to worry about the continuance or otherwise of the Director. Certainly I will appreciate if you are worried about the Institution. We are doing all possible efforts to see that the Institution does not collapse.' Simply because he comes and says, I cannot take it up. I am getting it examined in course of time and as and when the reports are before the Government, we will take a decision. We want to take it to the Government and then hand it over to the University. I do not have any bias in the matter, but if it is for the sake of individuals, I am sorry, Government cannot do anything in the matter.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಪ್ರೊಫೆಷ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಕೋಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಗರು ಹೇಳುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಾಂಟ್ಯಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದೆ, ಹುಡುಗರು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನವರು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹುಡುಗರಿಗೆ ನಾನು

ಅಡ್ವೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಹುಡುಗರು ಹೋದಾಗ ಲೇಬರ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನಮಾಧಾನವಾಗಿ ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡಿರಿ, ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಮಾಡಿರಿ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚೋದನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಿಡುವುದು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಹುಡುಗರನ್ನು ಡಿಬಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ. ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾರು ಡಿಬಾರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ರೀ ಕನ್‌ಸಿಡರ್ ಮಾಡಿ ಅವರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣದ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಂಟ್ರೊವರ್ಸಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಗರು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಈ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ, ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಏನೂ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೇ ಮಾತಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ 8 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಡಿಬಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri D. DEVARAJ URS.—I am glad you have been able to appreciate what I have said anything out of the way or exaggerating or suppressing. I know this institution because I was there as President. Even now, I have no charge against that gentleman about his capacities. But something else is there along with the capacity—the capacity to gather these boys, to make it a sort of a trade union method on his behalf. It does not mean there are no other teachers or professors or officer who are as efficient as this man. There are other efficient men. He is one among them. But what he is during is certainly not correct. By not continuing this gentleman, efficiency of this institution will in no way suffer. On the other hand, I only hope that the institution runs smoothly because both these people have been removed. The Director is out and the Secretary who is to a large extent responsible for all this bickering, is out. Why should boys and girls worry so much ?

The other point is, which Sri Deve Gowda mentioned—I can assure this much. I do not know under what circumstances these boys have been dismissed or debarred. I will ask the management on behalf of these boys and if you like, I will call the President or whoever it is and as you said, let us discuss. Let us find out for what reasons these boys have been debarred. We will try to see that things are squarred up and let the Institution run smoothly. In the mean while we will certainly look into these things.

Sri M. S. KRISHAN.—I request the Chief Minister to use his good offices.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ (ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ).—ಈ ದಿವಸ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಏನೆಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಿಂದ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ, ರೈಲ್ವೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಂಥ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರನ್ನು 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಲ್ಲೆ..... ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ದೊಡ್ಡವರು, ತಿಳಿದವರು. ಆ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನೂಕ್ತವೂ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

Students' Agitation in Belgaum

† Sri B. B. SAYANAK (Belgaum).—Madam Speaker, I have sent an adjournment motion today regarding the strike or agitation in Belgaum of the Students since 1 th of this month. Yesterday there was a great agitation in Belgaum. All the students of all the colleges have taken out a procession in the streets. They have smashed the street lights—they have damaged two buses and one police officer is injured. If the students are going to take the law into their hands, it is not correct. Let the Government take the initiative to redress their grievances because fees are increased by private colleges in Belgaum, and so every other district. Let the Government take the initiative and say what is their opinion regarding the enhancement of fees.

MADAM SPEAKER.—I have converted that into call attention motion, and sent it to the Education Minister.

Abnormal fees collected by the Private Colleges in North Karnataka

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಲ್ಕವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವೇತನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು 10-12 ದಿವಸದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾವು ಕಳುಹಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವಿದೆಯೇ? ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ, ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಹಾಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಉಲ್ಬಣಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೋಷಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಸರ್ವಜ್ಞರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ?